

Kənan Hacı

Azərbaycan ədəbi dilinin şəhər-şirəsindən, leksik imkanlarından ustalıqla istifadə edən yaçıclarımızın sayı çox azdır. Bu gün az qala, hər kəs bədii mətn yazır, amma heç də hamı öz doğma dilimizin incəliklərini, mənə çalarlarını bilmir. Ədəbiyyat hər şeydən öncə dili hadisəsidir, stijet xətti, struktur, fabula, bütün bunnar dilin bazası əsasında yaranır. Azərbaycan dilində ustalıqla qələm işlədən yaçıclarımızdan biri de Nurəddin Ədiloğludur. Onun əslubu, təhkiyə tərzi, dilin mənə çalarlarından ustalıqla istifadə etməsi məmənluq doğurur. Məhsuldar yaradılığı ilə daim ədəbiyyatımızın,

ətraf bölgələrdə yaşayan insanların keşməkeşli həyatından bəhs edir. Əsəri oxuduqca düşündüm ki, o dövrde Azərbaycanın bütün bölgələrində eyni proseslər baş verib; məscidlər dağıdılib, təvləyə, taxil anbarına çevrilib, din xadimləri güllənib, sürgün olunub, günahsız insanlar represiyaya məruz qalıb. Qaçaq Mozu kimi haqq-ədalet qoruyucuları zavallı, köməksiz insanları Allahsız, dinsiz-imansız şeytanlardan qoruyub. 37-ci il repressiyası sanki zamanın burxulma nöqtəsidir, zaman sanki o illerdə budit-

həm informativ baxımdan təzələyir, həm də bu insanları bədii əsərin qəhrəmanı kimi fərqli rəkursdan görə bilirik. Aşotun Həmzəoğunun kürəyinə xəncər saplaması cəzası qalmır. Qaçaq Mozu gülləni Aşotun alnından vurur və Həmzəoğunun intiqamını alır. Şeyx İbrahim arvadıyla birgə sürgünə yollanarkən amansaman oğlu İzzeti Qaçaq Mozu ya əmanət etmişdi. Ölütəpənin etəyində baş verən atışmada İzzət təsadüf nəticəsində sağ qalır, onun həyatını Qurdbasar xilas edir. Kəskin süjet xətti, əvvəl təhkiyə, hadisələrin bir-birini əvəz

çəkdikcə kövrəkləşən, bir-birindən kəpənək qanadlarından da zərif olanlar mehin tumarına tab getirməyib budaqlardan yere töküldü. Təkcə meşənin möcüzəsi sayılan dəmirağaclar saçına xına qoymuş təbiət gözəllərinə bənzəyirdi. Yarpaqları saralsada, dəmir kimi budaqlarından ayrılmırlıdalar.

Size bir maraqlı nüansi da deyim. Nurəddin Ədiloğlu zahiri görünüşü, ağırtaxta şəxsiyyəti ile ele öz romanının qəhrəmanlarına bənzəyir, köhnə kişiləri təcəssüm etdirir. Qələminin qüdrətinə rəğmən bu nəşr pəhləvanı ədəbi

kitabı... Amma İlham qardaşımız gileyində haqlıdır, Nurəddinin dostları onun bədii yaradıcılığına dərindən bələd deyiller. Halbuki, onun əsərləri haqda akademik Nizami Cəferov, filologiya elmləri doktoru Vaqif Yusifli, professor Rahid Ulusel, görkəmli ədəbiyyatşunas alimimiz, professor Nizameddin Şəmsizadə və digər nüfuzlu qələm sahibləri yazılar yazıblar. Onu müasir Azərbaycan nəşrinin ustad yazılıcı mərتبəsində görübələr. "Azərnur", "Qara sarmaşıq", "Taxt və tabut" və sonuncu "Qaçaq Mozu" romanları da bədii vüsəti, yüksək sənətkarlığı baxımdan peşəkar yazılıçı qələminin məhsuludur.

"Qaçaq Mozu"nın süjet xətti-ni tam açıqlamaq niyyətində deyiləm. Bu yazı Nurəddin Ədiloğlunun 65 yaşı (bu rəqəm məni tə-

"Qaçaq Mozu"da Yezidin mərhəməti

Nurəddin Ədiloğlunun yubileyi əsnasında bir roman ətrafında gəzişmələr

ədəbi prosesin ön sıralarında addımlayan yazıçı yorulmadan, usanmadan müxtəlif janrlarda yazış-yaradır.

Mən iki mininci illərin əvvəl-lərində onun hekayələrini, povest və romanlarını oxuyuram. Ədəbiyyatımızda hadisəyə çevrilmiş "Azərnur" romanı haqqında ayrıca yazı yazmışam, bir kitabının redaktörə olmuşam. "Humanitar" qəzetində onunla birlidə çalışmışaq. Bizi mərhum şairimiz Məmməd Kazım tanış etmişdi və mənə demmişdi ki, "Nurəddinə dostluq et, o, çox dəyərli adamdır, yaxşı dostdur". İyirmi il-dən çoxdur ki, dostluq edirik və mən onun yazıçılığından əlavə

rəyir, Şeyx İbrahimə atılan böhtənlər, mal-mülkünə əlinən alınması, bolşeviklərin ağalığı dövrü zamanın gedisətini zorla başqa mərcaya yönəldir.

Ölkəni fəlakətlər bürüyür, Şər taxta çıxır, hökmənlər tutub dama basır, ev-eşiklərini yandırıb külənű göye sovururdular. NKVD cəlladları xalqın qanına susayırlar, əksəriyyəti də erməni... "İtəmən" ləqəbli çələq Aşotun törətdiyi əməllər saysız-hesabsız ailələri başsız qoyur. "Yeni həyat" qəzetiñin əməkdaşı Məmmədağa Sultanın qəzətdə çap olunan "İtəmən" yazıısı xain Aşotun yuxusuna ha-

etməsi əsərdəki dinamizmi şərtləndirir.

Əsərdə Təbriz, Ənnağı kişi, Dəmirçi Çıraq kimi yüksək insani keyfiyyətlərə malik obrazlar da yadda qalır. Romanın ikinci adı "Yezid İzzət"dir. İzzət Şeyx İbrahimin yegane yadigarıdır, Qaçaq Mozunun dəstəsindən ayrılandan sonra dərzilik sənətinə yiyələnir, müharibəyə gedib qayıdır, sevdiyi qızı ona vermir. Uşaqlıq doslu Mədətin xainiliyi nəticəsində bu sevda baş tutmur və İzzətin sevgilisi Sona özünə qəsd edir. Şəbih tamaşalarında bircə dəfə Yezid rolunu oynasa da su deyib inləyen uşaqlara su paylamağıyla adının qarşısına Yezid ayaması

"Qorabişirən ayın ortaları idi. Yay günəsi meşənin haylı-küylü, könül oxşayan gözəlliklərinə sarımtıl-qızılı rəng qatmışdı. Təndir həniritsinə bənzər istilər budaqlarda yarpaqları, talalarda ot-ələfi qovururdu. Çilpaqlaşan ağacların görkəmindən nigarançılıq yağırıldı. Həzin meh saralıb qızarmış yarpaqlara asta-asta tumar çəkdikcə kövrəkləşən, bir-birindən kəpənək qanadlarından da zərif olanlar mehin tumarına tab gətirməyib budaqlardan yerə töküldü. Təkcə meşənin möcüzəsi sayılan dəmirağaclar saçına xına qoymuş təbiət gözəllərinə bənzəyirdi. Yarpaqları saralsada, dəmir kimi budaqlarından ayrılmurdular"

yüksək insanı keyfiyyətlərini zaman-zaman keşf etmişəm. Nurəddin müəllim dərđe şəhər olmayı, səmimiyyəti ilə insanın qəlbini nüfuz etməyi bacarıır. Haykülü, özünəməxsus zarafatları ilə, ürəkdən gələn şaqraq gülüşü ilə ətrafda müsbət aura yaradıbilir. Bu optimizm onun yaradıcılığını da hakimdir.

Nurəddin Ədiloğlu indiyə qədər "Azərnur", "Bakı açıq şəhərdir", "Qara sarmaşıq", "Taxt və tabut" romanlarını yazıb. Lap bu yaxınlarda çapdan çıxan "Qaçaq Mozu" romanı mövzu və mündəricə baxımdan tariximizin sondərəcə mürəkkəb dövrünü əhatə edir. Roman içində roman kimi qələmə alınan bu əser XX əsrin 20-30-cu illərində Masallida və

ram qatır, amma gənc jurnalista döş-döşə gəlməkdən çəkinir. Məmmədağa Sultan görkəmli alım, ədəbiyyatşunas Məmmədağa Sultanovun prototipidir. Bu, həmin Məmmədağa Sultanovdur ki, farsdilli ədəbiyyatın böyük bir qismini ana dilimizə tərcümə edərək klassik ədəbiyyatımıza misilsiz xidmətlər göstərdi. Uzun illər Əlyazmalar Fonduñun direktoru kimi qıymətli əlyazmalarımızi görə bəbəyi kimi qoruyub yeni nəsilə örtürdü. Qaniçən Aşotla üzüza gəlmək hər oğulun hünəri deyildi, amma o zaman gənc olan Məmmədağa "İtəmən" yazıısı ilə bu xaini ifşa etmişdi.

Romanda bir sıra tarixi şəxsiyyətlərin parlaq obrazı yaradılıb ki, bu da oxucunun yaddasını

qoşular. Yezid İzzət Azərbaycan nəşrinin en maraqlı, en unikal obrazlarındandır. Cox güman ki, ədəbi təqnid bu əsərlə bağlı öz sözünü deyəcək. Qaçaq Mozu ilə Yezid İzzətin paralel şəkildə izlenənilən özür tarixçəsi internetkstual mətnin yaranmasına nəticələnir.

Arabir yazıçı hadisələrə ara verib təsvirlərə keçir ki, burda öz ustalığını göstərir:

"Qorabişirən ayın ortaları idi. Yay günəsi meşənin haylı-küylü, könül oxşayan gözəlliklərinə sarımtıl-qızılı rəng qatmışdı. Təndir həniritsinə bənzər istilər budaqlarda yarpaqları, talalarda ot-ələfi qovururdu. Çilpaqlaşan ağacların görkəmindən nigarançılıq yağırıldı. Həzin meh saralıb qızarmış yarpaqlara asta-asta tumar

çameəda mütəvazi davranışla əksər hallarda haqq etmediyi laqeydliklə qarşılır. Qələm dos-tumuz, bənzərsiz şair İlham Novruzoğlunun Nurəddinə həsr etdiyi şeirdə bir məqam var. Yazır ki..

Dünən, fəxrimiz, tank yazıçı, Nurəddin Ədiloğlunun yubileyi idi. Eh, gözəl məclis keçdi. Amma, 32 kitabdan, 32 söz oxumayanlar da, O qədər 'Nədəndi' oynadı ki. Nitq söylədi ki,
Ürəkdolusu, boş-boş..

Nurəddin Ədiloğlunun indiyə dək otuz iki kitabı nəşr olunub. Bir-birindən səməlli nəşr əsərləri, bədii publisistika, dramalar, şəhədlərimizə həsr olmuş son iki

əccüb və heyrətə gətirir, çünkü Nurəddin bəyin vizual görkəmi bu rəqəmlə heç uyğun gəlmir, maşallah olsun!) təriqilə yazılsada, mən əsas diqqəti onun sonuncu romanı "Qaçaq Mozu"ya yönəltmək istədim. Yeniyetmə vaxtlarında Cəlal Bərgüşədin "Boz atın belində", Fərman Eyvazlınin "Qaçaq Kərəm" romanlarını necə coşqun həvəslə oxumusdumsa, "Qaçaq Mozu" da mənə eyni zövqü yaşıdatdı. Qaçaqlar haqqında bədii əsər yazımaq o qədər də asan deyil. Tarixilik, xüsusi təhkiyə tərzi, dövrün, zamanın mənzərəsini yaratmaq bacarığı bu qəbil romanların vacib komponentlərindəndir. Nurəddin Ədiloğlu usta qələmiyle bizi bir əsər geriyə apara bilir.

Xülasə, əziz qələm dostumu yeni kitabı və yeni yaşı münasibətlə təbrik edirəm! Düşünürəm ki, o, bundan sonra eyni gənclik şövqü ilə yazış-yaradacaq, ədəbiyyatşunası qıymətli əsərləriylə zənginləşdirəcək.

